

Sygn. akt IV Ka 81/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Gąsior

Sędziowie SO Ireneusz Grodek

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska (spr.)

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Violetty Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku

sprawy **P. M.**

oskarżonego z art. 157 § 1 i 3 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 18 grudnia 2013 roku sygn. akt VII K 451/13

na podstawie art.437§2 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

ustala termin zapłaty świadczenia pieniężnego orzeczonego w punkcie 2 wyroku na 2 (dwa) tygodnie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia,

w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego P. M. od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV. Ka. 81/14

UZASADNIENIE

P. M. postawiono zarzut popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 12 kwietnia 2013r. około godziny 23.00 w P. w mieszkaniu przy ul. (...)nieumyślnie dokonał uszkodzenia ciała M. S.w ten sposób, że zadał mu uderzenie głową w jego nos, czym spowodował obrażenia ciała w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem odłamów to jest skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała trwających dłużej niż siedem dni tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 157 § 1 i 3 k.k.

Prokuratora Prokuratury Rejonowej skierował do sądu wnioski o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec P. M..

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie sygn. akt VII. K. 451/13 na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. umorzył postępowanie karne w stosunku do oskarżonego P. M. na okres próby 1 roku.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. S. kwoty 5.500 złotych tytułem naprawienia szkody w całości.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarb Państwa kwotę 200 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 złotych tytułem opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim.

Apelacja oskarżyciela publicznego wniesiona została na niekorzyść oskarżonego i skarży wyrok w części dotyczącej braku oznaczenia terminu, w jakim oskarżony winien dokonać naprawienia szkody. Oskarżyciel zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 67 § 3 k.k. poprzez zobowiązanie oskarżonego w wyroku warunkowo umarzającym postępowanie karne do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem bez wyznaczenia terminu wywiązania się z tego obowiązku.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2 poprzez określenie terminu do naprawienia szkody przez oskarżonego P. M..

Na rozprawie apelacyjnej prokurator popierał skargę apelacyjną Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim i wnioski w niej zawarte, precyzując, iż zarzuca naruszenie przepisów art. 67 § 3 i 4 k.k. w zw. z art. 74 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się być zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej uwzględnienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez określenie, iż obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, orzeczony w punkcie 2 wyroku, podlega wykonaniu przez oskarżonego P. M. w terminie dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Rację ma skarżący, iż w przypadku zaistnienia szkody, sąd musi zobowiązać sprawcę do jej naprawienia w całości lub części (art. 67 § 3 k.k.), jeśli warunkowo umarza wobec sprawcy postępowanie karne. W takim wypadku Sąd z wyroku określa sposób i termin jej naprawienia oraz podmiot, na rzecz którego szkoda winna być uprawniona.

Wbrew tym obowiązkom sąd rejonowy w zaskarżonym wyroku orzekł o obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wskazując jedynie wysokość tego obowiązku i podmiot uprawniony do odebrania świadczenia – pokrzywdzonego M. S.. Nie wskazał natomiast obligatoryjnego w takim przypadku terminu, w jakim winno nastąpić zapłata na jego rzecz kwoty 5.500 złotych, ustalonej pomiędzy stronami w drodze pozytywnie zakończonych mediacji przeprowadzonych na etapie postępowania sądowego i faktycznie odpowiadającej wysokości szkody, jaką w związku z przedmiotową sprawą poniósł pokrzywdzony.

Zobowiązanie sprawcy do naprawienia szkody, w przypadku zastosowania art. 66 k.k., należy do obowiązków probacyjnych, których realna dolegliwość i spełnienie probacyjnego celu znajduje swoje odzwierciedlenie właśnie we wskazanym terminie i sposobie jego wykonania. Brak orzeczenia terminu do wykonania obowiązku naprawienia szkody, przy jednoczesnym warunkowym umorzeniu postępowania karnego, a co za tym idzie ograniczoną w czasie możliwością wyciągania ujemnych konsekwencji w przypadku braku wykonania nałożonego na sprawcę obowiązku, czyni nałożony obowiązek jedynie fikcją. Nie uwzględnia przez to należycie interesów pokrzywdzonego chronionych prawnie.

W tym miejscu należy podnieść, iż apelacja nie kwestionuje samej wysokości szkody przyjętej przez sąd I instancji. Oskarżyciel publiczny, formułując wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego, wycenił tą szkodę na kwotę 2.000,00 złotego, jednocześnie nie wskazując żadnego terminu, do jej naprawienia. Dokonana przez

sąd rejonowy zmiana w zakresie wysokości szkody poniesionej przez M. S., poprzez przyjęcie, iż wartość tej szkody odpowiada kwocie ustalonej zgodnie pomiędzy stronami przez mediatora, jest uzasadniona. Uwzględniając powikłania po pierwszej operacji repozycji kości nosa w kwietniu 2013 roku, jaką przeszedł pokrzywdzony i przeprowadzenie powtórnego zabiegu operacyjnego w sierpniu 2013 roku polegającego na septoplastyki nosa, kwota 5.500 złotych odpowiada wysokości całości poniesionej przez pokrzywdzonego szkody (zarówno majątkowej, jak i niemajątkowej, jak to wynika z zapisu ugody zawartej przed mediatorem).

Stwierdzenie powyższego uchybienia związanego z brakiem terminu do naprawienia szkody, uzasadnia korektę zaskarżonego orzeczenia, bez konieczności uchylania wyroku i przekazywania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Termin jednego dwóch tygodni na zapłatę od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, jest Zdaniem Sądu Okręgowego właściwy, realny i uzasadniony. Oskarżony już w ugodzie zawartej z pokrzywdzonym deklarował zapłatę całej kwoty 5.500 złotych w terminie do końca grudnia 2013 roku. Na etapie postępowania odwoławczego nie potwierdzono ewentualnego wykonania całościowego, bądź częściowego powyższego zobowiązania. Zważywszy na świadomość oskarżonego, co do umówionego z pokrzywdzonym - w toku mediacji - terminu i fakt, iż w/w prowadzi działalność gospodarczą oraz uzyskuje z tego tytułu dochody rzędu 2.000 miesięcznie, dwutygodniowy termin do zapłaty orzeczonego obowiązku naprawienia szkody jest adekwatny do okoliczności sprawy i możliwości zarobkowych P. M..

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że określił, iż obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem orzeczony w punkcie 2 wyroku podlega wykonaniu w terminie dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

W pozostałym zakresie wyrok, jako odpowiadający prawu, utrzymano w mocy.

O wydatkach poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu

odwoławczym orzeczono w oparciu o przepisy powołane w części

dyspozytywnej orzeczenia. W tym zakresie zastosowano zasadę słuszności,

albowiem wydatki te powstały jedynie na skutek uchybienia przepisom prawa

karnego materialnego Sądu I instancji.